

ATELIER 4

*Stimată doamnă profesoară,
am citit textele pe care mi le-ați trimis și doresc să vă împărtășesc
câteva păreri personale:*



Feedback

Conf. univ. Mirela Mureșan , Departamentul de
Jurnalism, UBB, Cluj

Despre „**Cititori de toate felurile**”

Portofoliul cercului de lectură „Ritmurile lecturii”
Colegiul Național G. Ibrăileanu, Iași

1. Mi-au plăcut textele din „Cititori de toate felurile”, deoarece sunt scrise cu dăruire, cu subiectivism, dar și cu spirit critic. Totuși, aș face câteva sugestii:

- ideal ar fi să existe mai mult dinamism în texte, prin inserarea unor voci textuale. Cu alte cuvinte, vocea narativă sa fie completată de vocile personajelor (personajul principal și, eventual, celelalte – secundare, dacă ele

există). Spre exemplu, mi-a plăcut faptul că în portretul dedicat domnului Corneliu Carp, există întrebarea domniei sale către interlocutor: „E fără bani?”. Așadar, scena nu este deloc statică, ci plină de viață, naturală, filmică, verosimilă – ca în viață. În concluzie, ar trebui sa se contureze (într-o cantitate de 15-20% din întregul text) portretul conversațional al persoanei. Este important ca persoana descrisă să devină ea însăși personaj principal al „poveștii” – povestire, chiar dacă este vorba, până la urmă, de un portret. Narațiunea trebuie să fie definită și definitorie în acest sens. Până la urmă, textele sunt povești de viață, care trebuie să urmeze toți pașii necesari pentru a îndeplini această cerință. Mai mult, personajele sunt descrise prin propriile voci, devin vii, sunt aduse în prim-plan și își atribuie o personalitate aparte.

- la fel de bine ar fi să existe, în unele cazuri, anumite justificări ale preferințelor/afirmațiilor/orientărilor persoanelor portretizate. De exemplu, în cazul portretului dedicat doamnei Vanda-Maria Huci, poate că ar fi bine să argumenteze chiar doamnă în cauză (prin răspunsul generat de întrebarea „De ce?”) de ce „varsă lacrimi cauzate de lectura în sine” a romanului lui Ionel Teodoreanu. Dacă răspunsurile sunt incomplete și conțin doar preferințele persoanei portretizate, atunci s-ar putea ca ele să genereze, uneori, mici zâmbete malițioase din partea altor cititori... De pildă, în cazul fetei de 19 ani (Ruxandra Călin) care a fost portretizată, acolo s-a specificat de ce îi plac romanele Sandrei Brown – pentru că îi alină durerile provocate de o dezamăgire în dragoste. Chiar dacă Sandra Brown nu se încadrează în

categoria autorilor demni de a fi citați sau citați, există totuși un argument solid care îi atribuie așa-zisei scriitoare de romane un rol bine stabilit în toată povestea: este, poate, o preferință definitorie, care o caracterizează pe tânăra fată, deci încercăm să-i intuim, cumva, o parte a personalității sale. La fel, e bine ca a fost argumentată preferința tânărului licean pentru *Colț-Alb*.

- mi-ar fi plăcut ca, în cazul portretului lui Mitrea Ionuț, care am înțeles că lucrează într-o legătorie de cărți, domnul acesta să fie portretizat (măcar parțial) chiar la locul de muncă. Ar fi fost o scenă completă, plină de semnificații/symbolică, dată fiind tema aleasă: „cititori de toate felurile”. Este vorba, aici, de un cititor și iubitor de carte, care lucrează chiar cu cartea și se raportează la carte din cel puțin două perspective. Abordarea ar fi fost mai interesantă, mai originală, iar imaginile vizuale ar fi realizat o oarecare glisare a planurilor: cel al universului lecturilor și cel al legătoriei de cărți, deci imaginar-ficțional/fantastic și realitate.

2. În „Jurnal de Bord”, textele sunt interesante, dar parcă nu ar strica să fie inserat mai mult dinamism. Totul ține doar de organizare: linii de dialog, descrieri scurte, crearea unor imagini filmice, care deja sunt conturate, trebuie doar cizelate.

